

Forn de calç de la Riera

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament	Eix Transversal (C-25), sortida 154 i camí en direcció est i després sud-oest uns 500 m
Alçada:	411

Coordenades:

Latitud:	41.85259
Longitud:	1.9844
UTM Est (X):	415696
UTM Nord (Y):	4633908

Classificació

Número de fitxa	08258-86
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	Sí: IPA 17176
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08258A009002200000AH
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dc., 18/12/2019 - 01:00

Descripció

Forn de calç que pertanyia a la masia de la Riera. Està emplaçat vora el camí que va a la masia, però a 1,5 km de distància. Es tracta d'un forn de molt bona factura i que es conserva en bon estat. Exteriorment està dotat amb un sòlid mur davanter vora el camí que té una boca o porta d'accés. Això li dóna un aspecte més semblant a un forn de totxos que a un forn de calç. Aquest mur té una gruixària d'uns tres metres. La resta del forn segueix la tipologia habitual; és a dir, consisteix en un forat cilíndric excavat al sòl natural en un terreny amb pendent. Interiorment està revestit amb pedra. La cavitat, de dimensions considerables, mesura 4 metres de diàmetre i té una profunditat de 5 metres. És aquí on es dipositava la pedra calcària junt amb els feixos de llenya per cremar. La boca o porta que es troba en el mur permetia extreure la cendra, i també que entrés l'aire i accedir a la part baixa del forn.

A l'altre costat del camí hi ha una construcció considerable que correspon a un molí fariner de construcció relativament recent. És el molí nou la Riera.

Història

La masia de la Riera és probablement d'origen medieval però la primera notícia que en coneixem és en relació al fogatge de 1515, quan apareix amb el nom de la Riera de la Creu. Formava part de la parròquia de Sant Joan d'Oló. Al segle XVIII es devia remodelar i ampliar considerablement, tan com indiquen les diverses inscripcions que existeixen a la casa. En aquest segle es va construir també la capella, dedicada a sant Agustí. En els darrers temps el mas ha canviat de propietaris diverses vegades. Durant la Guerra Civil el 1936 la Riera i altres masos del municipi van ser confiscats per l'Ajuntament. Després de la guerra la propietària era Emília Cananca, vídua de Vila, que va fer reconstruir l'església i el 27 d'agost de 1942 s'hi autoritzà la celebració de culte. Així mateix, va fer edificar el nou casal com a residència dels propietaris pels volts de 1945. Des d'aleshores la masia s'ha mantingut més o menys igual. Els propietaris són els descendents d'aquella família i la casa antiga és habitada per masovers.

Cal dir que la Riera era el mas més important de la zona sud-oest del terme, i les seves terres afrontaven amb les d'Altimires. Tenia un molí fariner, que estava situat a la riera d'Oló, uns 450 m riera amunt. No coneixem notícies d'aquest molí però, per la seva tipologia, podria ser força antic, tal vegada d'origen medieval. La Riera també tenia un forn de calç de grans dimensions, que es va construir a finals del segle XIX. Aproximadament a la mateixa època (o tal vegada ja a principis del XX) al costat del forn s'hi edificà un nou molí que funcionava amb un motor. Aleshores l'antic molí devia quedar abandonat. El molí nou i el forn de calç van funcionar fins a mitjans de segle XX. Segons el cadastre el 1950 encara s'haurien fet reformes importants a la construcció del molí. I la masia tenia encara un forn d'obra o teuleria.

Bibliografia

Web de l'Ajuntament de Santa Maria d'Oló: <https://www.olo.cat/catala/llocs-dinteres/el-forn-de-calc-de-la-riera.h...>

